

falder ham heller ikke ind at spørge mig, om jeg vil give en Forklaring i Anledning af denne Rubrik. Nej, det ærede Medlem drysser ganske roligt sine Avisudklip ud over denne Sal, og paa Grundlag af disse Udklip griber han Lejligheden til at aflevere en Række Udtalelser og Domme om mig, som han tror er mig ubehagelige, medens de i al deres Uvederhæftighed kun er mig ligegyldige. Naar først det ærede Medlem i i Stedet for at udgive sine Formodninger og sin Presses Formodninger som Kendsgerninger naar til det jævne og simple: at fremføre virkelige Kendsgerninger eller ogsaa ved Spørgsmaal til mig at afæske mig Kendsgerninger, skal jeg være til Rede.

Jeg gør den samme Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, som paa Sp. 748 uden Skygge af Kendsgerninger eller Beviser frimodigt erklærer, at han tænker paa de Udnævnelser, som jeg har foretaget, og som jo ikke har været videre i Overensstemmelse med Ønsker i Befolkningen, selv ikke hvor der var kommunalt Flertal bag dem. Jeg synes, det havde været mere passende, om det ærede Medlem havde grebet Lejligheden til at sige os, *hvad* det var, han tænkte paa. Men det ærede Medlem faar maaske Ordet endnu en Gang, og saa er der jo Haab om, at jeg kan faa at vide, hvad det er, det ærede Medlem tænker paa mig angaaende.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har gjort Ansættelsen af en tysk Undervisningsassistent under det filosofiske Fakultet, som det ærede Medlem siger, til Genstand for Paatale fra denne Talerstol. Ministeriet har intet at gøre med Ansættelsen af Assisterter ved Professorernes Undervisning, men ved Forespørgsel til den vedkommende Professor erfarer jeg, at den paagældende, der er Østriger, anses for en særdeles dygtig Lærer, og at hans Undervisning er aldeles blottet for Indblanding af Politik. Men hvis det ærede Medlem sidder inde med Oplysninger om den paagældende, som kunde gøre det lidt ønskeligt, at han sidder ved Universitetet som Assistent, saa maa jeg bede det ærede Medlem om at give mig saadanne Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo har fremført en Kritik af Ordningen vedrørende det forøgede Tilskud til de kommunale Mellem- og Realskoler, som Kommunerne kan faa, mod at de giver Timenedsættelse for visse Fag i 4de Mellemlasse og i Realklassen. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Bevillingen er givet paa Finansloven med Timenedsættelse som Betingelse, at jeg har henvendt mig til de kom-

munale Organisationer, og at Ordningen er udarbejdet efter Forhandling med og Tilslutning fra de kommunale Organisationer. Mere kan jeg jo ikke gøre for at opnaa Forstaaelse. Men mener det ærede Medlem, at Esbjerg By har tabt ved denne Ordning, eller mener han, at der i den er noget skadeligt for Skolen, har vi jo netop ordnet det saaledes, at Byen kan blive ved den gamle Ordning.

For øvrigt forstaar jeg slet ikke de Tal, det ærede Medlem fremsatte. Esbjerg fik efter den gamle Ordning 4 000 Kr. og faar efter den nye Ordning 16 655 Kr. Det var maaske et Fejltryk, naar der i Rigsdagsvidende stod 6 000, Byen faar 16 655 Kr., saa selv om den nye Ordning medfører en Udgift for Kommunen, som det ærede Medlem opgiver til 7 000 Kr., er den nye Ordning dog øjensynlig finansielt fordelagtig for Kommunen. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at foruden at denne Ordning har faaet Tilslutning fra de kommunale Organisationer, har ogsaa „Danmarks Lærerforening“ givet den sin Tilslutning og ikke blot givet sin Tilslutning, men endda været meget aktiv for denne Ordning, men jeg har ikke, endskønt jeg er blevet opfordret dertil ira flere Sider, ladet Ordningen omfatte mere end 4de Mellemlasse og Realklassen, og dør har min Bevæggrund netop været den at undgaa at sætte Skel mellem Lærerne for Børn i den skolepligtige Alder.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Undervisningen i Folkeskolen kan være lige saa anstrengende som i Mellem- og Realskolen, men her er altsaa Tale om denne Skoles øverste Klasser, hvor der i alt Fald for flere Fags Vedkommende kræves en Viden, som gaar ud over den egentlige Læreruddannelse, og som de paagældende maa søge sig gennem senere Studier. Statens Lærerhøjskole har saaledes et Fjernkursus i Sprog for Realskolelærere, og Deltagelse heri kræver naturligvis Tid, og som det ærede Medlem har hørt af min Tale her i Dag, overvejer Ministeriet at udskille Mellemskoleklasserne fra Statens Gymnasieskoler. Men naar hele Undervisningen i Mellemskolen som Forberedelse til Gymnasieskolen henlægges til Kommunerne, maa der en Række dygtige Lærere med særlig Fagkundskab til, og disse Lærere maa jo, saa længe vor Seminarieuddannelse er saa forældet og ufuldkommen, som den er, selv søge deres Uddannelse.

Jeg kan godt se, at alt det, det ærede Medlem siger, udmærket godt kan siges, men hvis Kommunerne, hvad jeg stadig benytter Lejligheden til at drøfte med kom-